

TITVLVS LXXX

Fac ut ad pximas kalendas in hac urbe sis nobiscū: ut cōi
lēticīæ nostræ seruāmus.

Nisi te q̄primū in hanc nostrā cōmunē lēticīā cōferas: nō
arbitramur res nobis iucundas easdem tibifieri.

Veni cōtinuo in hanc cōmunē lēticīā inuitatus.

Ne differas tuū in hāc cōmunē lēticīā ad nos aduentū.
Si cōmunis es lēticīæ nostræ particeps: inuitatus accede
ad nos propere.

Nibil sit moræ: quo mīn⁹ buc statim p̄ficiſcare cōlēticīæ
noſtræq; inter futurus iucūditati.

(T)itulus,lxxx.

Sirenes

Moralis uoluptatū dāmatiuā familiaris.
Iure Sirenes poetæ singūt solitas in pelago tā amene can-
tare: ut eas audiētes nibilq; curātes aliud: facillime merge-
rent. **N**ā eæ sunt illecebræ sensuumq; uoluptates: quibus
seducti uiri uirtutis relinquent præmia. **N**ā & tu uir omni
laude cumulat⁹ ante bac studijs bonarū artū dicatissim⁹:
nūc in eā cōcidisti uoluptatū fōrdē: ut merito in sirenū in-
cidisse fabulā dici queas. **Q**uare si me audis: & si te nō odi-
sti penitus: execrare luem istā: ac ueluti pestilentē morbū
effuge titillantis sensus cupiditatē atq; pruritū: ne deserta
uirtutis maiestate: deniq; acerbissime lugeas. **E**x Medio-
lano. iiij. Idus Quintilis.

Moralis uoluptatū dāmatiuā familiarissima.
Tamdiu lugebis atq; macerabere: q̄diu inter istas luxuriæ
uersabere fōrdes. **Q**uid em̄ fōdiū: aut ægrius q̄ turpissi-
mis seruire dñis: uoluptatibus inq; ipsis ac animi perturba-
tionibus. **I**ld ut est turpissimū ad famā: sic ad uitā oēm peri-
culosissimū. **N**am & qualitidines malæ singulæ nascunt̄ ex
incōtinētia: & qui ad fōlicitatē callis ducit: hui⁹ pdit̄ præ-
varicatiōe: cui quotiēs te negaueris: totiēs tuæ uitæ cōsu-
les atq; famæ. **E**x M̄o pridie Idus Quintilis.

Moralis uoluptatū dāmatiuā grauis.
Vt inuitarent̄ ad cōem lēticīā finitimi cūcti: fuit uetustissi-
mū Lacedæmonior̄ institutū a Lycурgo: q̄ cū uideret ur-

TITVLVS LXXX

bē præ dolore pestis; plurimū mœstā: ingt: **Ego dīs īmor**
 talibus habendas existimo grās: q nostræ acceperint curā
 ciuitatis: nostrosq; redegerint ciues in cælū: inuitandoq;
 ad hanc læticā finitimos arbitror: ut cū supplicationibus
 intersint: tū ludis: in quos ex oī genere cōueniant Europæ
Asiæq; incolæ: uel præmia suaq; laudū accepturi. Factū est
 aut ut assidue dies sexdecim cōis celebraret læticia i foris
 platæis & cōpitis: ubi pæana canētes: ingeminabāt **Obe**
 cū plausu in maxima populi corona. Cōmodius certe nī
 morē hūc eē tūc obseruādū existimarūt: cū nō extingue,
 di luctus cā: sed exaggerandæ uoluptatis inēuenisset gra,
 tia: ut si qd uel reispublicæ contigisset: uel priuato cuiq; qd
 cōmune plurimis læticā diceret. Id q possunt: uel in hunc
 usq; diē imitanē: si modo sūt aut uetus statis æmuli: aut uiri
 bonarū artū nō ignari. Nam rudes: & antiquatatis imperiti
 sunt ab eiusmodi ritu sanctissimo penit⁹ alieni. Nos igit⁹ in
 reb⁹ felicissimis uæhemētissime læti: nī ad cōem hāc læ,
 ticiā ea pariter traducam⁹: quæ sunt uoluptatū dānatua:
 nihil nos sūmæ ducimus exultatiōis accepisse: ne gestia: :
 ne excurrat̄ i insolētias: ne in tui pitudines incidat̄. Illi em̄
 in ijs festiuitatū choris crapulæ ac ebrietatibus uacabant:
Baccho int̄dū **Veneriq; seruïtēs.** Nos eiusmodi detesta,
 ti uoluptates oēm iucūditatē nostrā carere cupim⁹ turpi,
 tudine. Moribus ergo seruat̄is **Apollinis** atq; **Dianæ:** in oī
 læticia meminerimus rationis: laudis atq; uirtutis: q̄tib⁹
 possum⁹ beatī fieri. Nam turpitudo nulla nos beatos effi,
 cit. Assequi nos om̄i opa decet **Soloni** illud: ut uiuēdo si/
 millimi sim⁹ deoꝝ. At **Pittacus** sapiēter inquit: Qui deoꝝ
 nō sequit̄ uitā: eoꝝ nō attingit sedes. Omnis imundicia &
 incestitas damnat famā: ac p̄dit hominē. Quid autē cuiq;
 supest: ut **Thales** ait: ubi neq; famæ satis ē: nec animæ. Si **Thales**
 mercatura tanq; aut nauigatio est hæc uita nostra: tam de,
 bemus (ut **Pericles** admonuit) abesse a turpitudine: q̄ cu,
 pim⁹ meliore rem nostrā uendere. Nihil est igit̄ tam mo,
 rale (quod docuit **Plato**) q̄ execrari uoluptates ac dete, **Plato**

Apollo
Diana

Solon
Pittacus

Pericles
Plato

TITVLVS LXXX

stari malos animorū sensus. Id ut oēs decere duco: multo nos magis: quibus est principattū regendorū cōmissa cu-
ra. Itaq; te fili plurimū ad bonos hortor mores: ut uolupta-
tes detesteris. Ex Ml'o Idibus Quintilibus.

Synonyma moralia uoluptatū dānatīua.

Praestat cū laude mori q̄ inter illecebras uiuere.

Nibil est uirtute præstabilius: nibil uitio detestabilius.

Vt sola pbitate uitū nřæ laudes: sic solo scelere intēuent.

Nulla res est qua diutius uiuāt homines q̄ pietate ac fide:
cū omni uitiorū odio.

Qui malos execrat̄ mores omniū est moralissimus.

Boni mores atq; mali (ut Augustin⁹ inqt) bonos ac molos
discernūt: ad diuersaq; pducūt: uelut paleā ac triticū.

Omnia labefacit improbitas: oia nutrit probitas.

Vthomis uitæ famæq; diuturnitatē cōducit plurimū uit⁹
sic oia delet atq; inficit uitū.

Tam absunt a bonis morib; mali q̄ ab inferis superi.

Nibil est uituti cuiq; cōmune cum uitij;

Splendent singula uitutū ornamēta sordēt oia scelera.

Squalor ac rubigo semp est malorū: bonorum autem ni/
tor atq; decus.

Ornamento pietatis nibil addi pōt candidius.

Impietatis sordi foedius esse nibil ualet.

Mores cōplexi bonos uoluptates corporis execrant̄.

Moralis disciplina continentiae tutrix est: incontinentiae
grauius hostis.

Finit Epistolare Marij Philelfi elegantissimū: Basileæ
per magistrū Ioannem De Amerbach summa lucubratio/
ne imp̄ssum: Anno nonagesimoquinto supra millesimū
quaterq; centesimū.

Qui cupis
Hocle
Vberius
Erib
Namgyi
Pacez
Omne gea
Admix
Tom gen
Infinis
Argumet
At ioua
Omnia d
Malti